

РЕШЕНИЕ

№ 4104

гр. София, 19.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2455** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 121 - 126 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Р. С. П. от [населено място], чрез адв. И., срещу Заповед № 503 / 13. 02. 2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за налагане на дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година”.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена в противоречие с материалния закон, тъй като не е извършила посочените дисциплинарни нарушения, както и че не е спазено изискването на чл. 91 от ЗДСл. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът – Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, а и това се установява от Заповед № 296 / 31. 07. 2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта (органа по назначаването), че

жалбоподателката Р. С. П. е назначена на длъжността „главен експерт“ в отдел „Посреднически услуги“ на Дирекция Бюро по труда – П., с ранг II младши, по служебно правоотношение.

С предложение изх. № 3455 / 26. 11. 2012 г. от директора на Дирекция „Бюро по труда“ – П. до изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, са посочени пропуски в дейността и в поведението на Р. П., спрямо клиенти на Дирекция Бюро по труда – П. /Д.-П./.

Със Заповед № 3353 / 14. 12. 2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, е наредено да се образува дисциплинарно производство срещу Р. П., за неизпълнение на служебните задължения.

По повод на образуваното дисциплинарно производство са депозиран писмени обяснения от П. (стр. 35), без наличието на входящ номер на представеното по делото копие.

Със заповед № 155 / 18. 01. 2013 г. на председателя на дисциплинарния съвет, е насрочено заседание на съвета на 23. 01. 2013 г.

С протокол от 23. 01. 2013 г. е отразено проведеното заседание на дисциплинарния съвет при Агенцията по заетостта.

С решение № 11 от 23. 01. 2013 г. (стр. 40) дисциплинарния съвет на Агенцията по заетостта е предложил на органа по назначаването, на Р. П., да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“.

С протокол от 23. 01. 2013 г. е отразено и проведеното изслушване на държавния служител от органа по назначаването.

Със Заповед № 503 / 13. 02. 2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, на П. е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на 15. 02. 2013 г., а жалбата е подадена по пощата на 01. 03. 2013 г. (видно от издадения фискален бон –стр. 100), поради което същата е подадена в срок от надлежна страна, при наличие на правен интерес и е процесуално допустима. Освен това в заповедта не е посочено пред кой орган и в какъв срок подлежи на оспорване, поради което срокът за обжалване е удължен на 2 месеца, на основание чл. 140, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът счита за основателни изложените в жалбата доводи, че е налице нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 4 от ЗДСл., като в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, не е посочено конкретно описание на извършеното от държавния служител нарушение, както и датата и мястото, където е извършено.

Това нарушение, особено в липсата на описание на датата и мястото на извършване на дисциплинарното нарушение, освен че съществено нарушава правото на защита на наказаното лице да разбере в какво дисциплинарно нарушение е обвинен, представлява и пречка за съда да констатира дали е спазен едногодишния срок по чл. 94, ал. 1 ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание, от извършването на нарушението.

В оспорената заповед са посочени няколко дисциплинарни нарушения от страна на държавния служител, като за нито едно от тях не се сочи кога е извършено, освен единствено по отношение на първото (пропуски в познаването и усвояването на

основна информация), за което се сочи, че на проведеното на 23. 01. 2013 г. изслушване са установени сериозни пропуски на служителката в познаването на материята. Тези сериозни пропуски са установени обаче, едва при проведеното изслушване на държавния служител и същите не са били повод за образуването на дисциплинарното производство. Във връзка с тези пропуски, които са констатирани от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, не са изискани писмени обяснения от държавния служител, съответно не са разглеждани и от дисциплинарния съвет. Изискването за изслушване на държавния служител, е за да му се даде възможност, същия да даде лично обяснения пред дисциплинарнонаказващия орган по повод на вече установени нарушения, а не тепърва да се установяват нови такива, дори и същите да са основателни.

По отношение на второто посочено нарушение, че П. не е вършила дейността си компетентно, обективно и добросъвестно, като не е информирала клиентите за различните схеми и програми, отново липсва описание на датата на извършване и на конкретните обстоятелства при които е извършено. Твърдението, че са налице жалби срещу нейната дейност не се подкрепя от доказателствата по делото. Действително приложени са 3 броя жалби, от клиенти недоволни от обслужването в Д. П., но от страна на ответника не се ангажираха никакви доказателства, че същите са следствие именно от действията на П..

В първата жалба, изпратена по електронната поща на 19. 06. 2012 г. (стр. 29) се сочи оплакване от поведението на служителя отговарящ на обявения телефон за информация, без да се сочи името на този служител. По делото е разпитана като свидетел Ю. Т., също бивш служител на Д. – П., която заявява, че на този телефон отговоря както самата тя, така и П. и други служители, тъй като номера има дериват, находящ се в друга стая. Предвид липсата на доказателства, че именно П. е отговаряла на този телефон в посочения ден, съдът намира за недоказано твърдението в оспорения акт, че жалбоподателката не е предоставила информация по т.нар. „информационен телефон”.

По отношение на третото посочено дисциплинарно нарушение, че е насочвала безработни лица да търсят самостоятелно работа при работодатели, няма абсолютно никакви доказателства в подкрепа на тези твърдения, като отново не се сочи кога и по какъв начин е извършено. Посочено, е че информацията е предоставена е от М. Д. – директор на ДРСЗ [населено място], но по делото няма събрани такива данни. Единствената информация от М. Д. – директор на ДРСЗ [населено място], е становището (стр. 27), с което подкрепя предложението на директора на Д. П. за налагането на дисциплинарно наказание.

По отношение на четвъртото посочено дисциплинарно нарушение, че системно е проявявала грубо отношение и неуважение към клиентите на Д. П., отново не се сочи кога и по какъв начин е извършено, както и няма доказателства в подкрепа на тези твърдения. Действително по делото са налице две жалби (освен вече разгледаната по-горе) срещу служители на бюрото, но без данни за това кои са тези служители. В жалбата от 13. 09. 2012 г. (стр. 30) се сочи служител от стая 420, където е работила и жалбоподателката, но така също и свидетелката Ю. Т., което се потвърждава и от предложението на директора на Д. П., за налагане на дисциплинарно наказание. В това предложение се сочи и за грубо отношение на двете служителки, но дисциплинарната отговорност е лична, поради което за всеки един служител следва да се посочи конкретното поведение, което представлява дисциплинарно нарушение, как

и по какъв начин е извършено и служебните задължения които са нарушени. В тази връзка посоченото в предложението на директора на Д. П., че при всяка жалба са правени забележка, отново не показва кои са тези жалба, тъй като липсват други освен посочените вече и по какъв начин са правени тези забележки. Липсата на доказателства в подкрепа на твърденията за извършени дисциплинарни нарушения, представлява нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 4 от ЗДС.

Следва да се отбележи, че във връзка с дадените указания на съда за представяне на регистър на заведените жалби в Д. П., е представено някакво копие (на места много нечетливо), което освен че не става ясно от какво е, според съда не доказва наличието на подадени жалби срещу П.. Видно от отбелязването след пореден № 15 с дата от 22. 11. 2012 г.(стр. 80), е написано „край”, но на следващата страница се сочи „грубо отношение на служители от Д. –Ю. Т. и Р. П.. Тези записвания са без пореден номер и са извършени след последния запис от 22. 11. 2012 г., при положение, че и трите жалби налични по делото са до септември месец, като освен това и е налице отбелязан край, съдът намира, че е налице дописване в документа за нуждите на процеса.

В същото време, видно от доклад от директора на Дирекция „Бюро по труда” – П. (стр. 118-120), касаещ основни показатели за осъществена посредническа дейност през първото тримесечие на 2012 г., преповторен и в доклад на директора на ДРСЗ Л. (стр. 68), през отчетния период с най – добри показатели от всички трудови посредници е гл. експерт Р. П.. Видно е също така от справка за получените оценки на изпълнението на длъжността от Р. П. (стр. 52), в последните две години – 2010 г. и 2011 г., изпълнението е над изискванията. При това положение остава неизяснено от административния орган, как само за няколко месеца служителката вече има сериозни пропуски в познаването и усвояването на основан информация и не е вършила дейността си компетентно, като тези твърдения, както вече беше посочено, не са подкрепени с никакви доказателства.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените разноски. По делото е представено (стр. 18) пълномощно на адв. И., като е вписано договорено и внесено възнаграждение, такова в размер на 900 лв. От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляване на разноските, което съдът намира за основателно. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не са събирани нови доказателства и не са правени доказателствени искания, поради което заплатеното възнаграждение следва да се намали до трикратния минимален размер, съобразно § 2 от ДР, във връзка с чл. 8 и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение или 450 лв. По отношение на искането за присъждане на внесената държавна такса в размер на 10 лв., доколкото такова не се дължи на основание чл. 126 от ЗДС, същата не се следва да се възлага в тежест на ответника, а подлежи на възстановяване при поискване.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. С. П. от [населено място], Заповед № 503 / 13. 02. 2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за налагане на дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година”.

ОСЪЖДА Агенцията по заетостта - С., [улица], да заплати на Р. С. П. от [населено място], [улица], вх. „Д”, ап. 10, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски, в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: